

Калі верыць словам, што твар чалавека — люстэрна яго душы, то паглядзіце, якія ж цудоўная душа павіна быць у Мікалая Філіповіча Тыхіна, які, будучы ў вясёлым, нездарма ж людзі дзяржаць маладога хірурга 4-й калітэйнай балістыцы горада Мінска, кандыдату медыцынскіх навук Мікалая Бутававіча Філіповіча сваё жыццё, жыццё сваё родных і блізкіх.

Фота С. АНАНІН.

КОРАТКА

□ У краўдзавым кар'еры неадналі адважываюцца археолагі Беларусі знайсці астаткі старажытнага чалавека, які прайшоў у вапне каля п'ят тысяч гадоў.

□ У шэрагу знойдзеных тамсама асясцельных рэчэй перабытага чалавека, сродкі іх насцягнута і гліняны збан лійной работы, які адносіцца да эпохі бронзаванага веку. Асабліва цікавае вынікае з гэтых знаходаў, на сценках якіх добра захаваліся сляды работ. Тут на глыбіні каля п'ят метраў людзі здабывалі крэмаві. Гэта сапраўды старажытныя раскопкі з рэчэй вядомых на тэрыторыі нашай краіны.

□ **А. ЖАХАРУК.** Выстаўка каронаў і творчасці адкрылася ў Рэспубліканскім краўдзавым музеі. На выставе экспанаваны творы міншчанаў скульптуры, вапняныя, тэацтва, разьбы па дрэву, інструменты.

□ **І. САВІЦКИЙ.** Дзімні Магілёўскі абласны драматычны тэатр паказаў свой новы спектакль па п'есе Г. Мадэіна «Дзень нараджэння Тараса».

□ У спектаклі выступілі народныя артысты С. Бульчын і Н. Радзібаў, заслужаныя артысты — Ю. Галіперына і С. Яворскі, артысты З. Малаханаў, З. Капчанаў, Б. Судніна, М. Броўкін, А. Шытава, Н. Беражнікаў, А. Гвоздзев, В. Сівецкі, І. Похлі. Пастаўлена і мастацкі афармленне спектакля галоўнага рэжысёра тэатра А. Асаніна.

□ **Б. МАЦВЕЙ.** Англія і Італія ўважываюцца Дома культуры часта выязджаюць з кампазіцыямі ў калгасны районы. А навукова-самадзейнае артысты павінаюць з цікавасцю і сцімленнем. Там адбыўся вялікі маніфэст.

□ **А. КАРПОВІЧ.** Служачы Мінскай вышэйшай партыйнай школы наладзілі літаратурны вечар, прысвечаны творчасці вялікага песняра беларускага народа Янкі Каласы. У гэтым жа літаратурным прывітанні ўзялі ўдзел Гур'я, Маміна, Лявоніч, якія разам са сваіх сусветных з Янкі Каласам, аб яго літаратурнай і грамадскай дзейнасці.

□ **П. БАРОДКА.** Прысутныя ў сусветным праглядзе дакументальных кінафільмаў «Янкі Каласы».

ПІСЬМО ПАДКАЗАЛА І ПАДШТУРХНУЛА...

У рэдакцыю паступіла пісьмо М. Дзіскурава. Ён скарызіраваў, што ў саўласце «Рудзенскі» Пучышка раёна Мінскай вобласці занятыя культурна-масавай работай. Пісьмо было накіравана культурна-масаваму аддзела Беларускага рэспубліканскага Савета прафесіянальных саюзаў. Адтуль нам паведамаў, што ў сучасны момант абком прафсаюза рабочых і служачых сельскай гаспадаркі і нарыхтовак, партыйная арганізацыя і рабочы камітэт саўласце прымаюць меры да паліпшэння культурна-масавага жыцця. У саўласце ішотаме, створаны гурткі па вывучэнню канкрэтных спецыяльнасцей, гурткі мастацкай сацыяльнай ідэі.

За кошт эканоміі сродкаў дырэцыя саўласце ўвесці будаўніцтва клубу ў вёсцы Слабада-Варочына, запланавана заканацёна будаўніцтва клубу ў вёсцы Дрычын.

Паранейшаму ў дружбе з пео-

[Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.]

ласціфікацыі ў пазізі — хочацца пагаварыць і аб вершах Рыгора Барадзіна. Вершы маладога паэта становяцца ўсё больш дасканалымі, сакавітым і маляўнічым. Пазі знаходзіць трапныя дэталі, ён можа каротка і выразна ахарактарызаваць нейкую з'яву, намалюваць запамінальны вобраз.

Не забыць, які марозавы зліты ілюма палыць пача балоха, і адкуль на стала тымі. Выхад свёжыя хлеба пакучы.

Тут усё важна, матэрыяльна. Але паставім да яго вершаў такоў пытанне: для чаго ён усё гэта вынісава, дзеяла чаго ён здабывае гэтыя вобразы? Вось тут аказваецца, што часам слоўны жыццё ператвараецца ў самацэту. Ён здабывае вобраз для вобраза, а не для таго, каб дэкаваць больш глыбокую думку, якая ляжыць за ім, унутры і пад радзімай. Яго думка ўсё нават, ён не пакідае чытачу недаследаванай прасторы, куды б чытач мог пайсці самастойна. Дзі і сама гэты перша, знешня і канчаткова думка не вельмі глыбокая. У адным вершы ён гаворыць, напрыклад, аб тым, што лепш быць «хлебнічым», чым «хлебнічым», у другім, што перш, чым зрабіць, трэба падумаць, бо можа пераселіцца, у трэцім гаворыць аб сваёй здарэці да бясаногога дзяцінства. Але ж усё гэтыя думкі даюць вядомы, а акрамя іх вершы не вынікаюць дадатковых асацыяцыйных думак. Ры-

ЛІТАРАТУРА І МАСТАЦТВА

23 лістапада 1962 года

ПА ТОЙ БОК СТАЛА ВЫДАЧ

Справа бібліятэчна — яны заўсёды справы надзвычайныя, справы часу.

Завочны абанемента калгасных брыгадзіраў і замежны выданні для дысертантаў, навуцне адзінаццёвыя і творчыя аб'яднанне бібліятэкараў, юбілейныя і плакаты для вёскі — усё, чым займаўся ў апошні час работнікі Магілёўскай абласной бібліятэкі, цесна звязана з жыццём, з запатрабаваннямі дня.

Пра справы магілёўскай бібліятэкараў раскажае гэты рэпартаж.

КАЛГАСНИКАМ І ВУЧОНЫМ

Паштальён прынёс акуртатна запакаваную бандэроль з надпісам «МБА».

— Гэта Івану Антонавічу, — сказала ў бібліятэцы і аддала бандэроль у бок.

Іван Антонавіч Пруднік вёс ўжо чатырнаццаць гадоў загадвае міжбібліятэчным абанементам. Сотні людзей з яго дапамога атрымліваюць рэзкія выданні, якіх не дастаць на месцы.

Вось Іван Антонавіч паклаў руку на скрыню з чытацкімі карткамі і выцягнуў адну з іх.

— Гэта завочны абанемента Любы Чуйковай, — сказаў ён, бегла зірнуўшы на картку. — Раней яна працавала брыгадзі-

рам, а цяпер — тэхнік у Магілёўскай будаўніча-монтажным меліярацыйным упраўленні. Люба вучыцца завочна ў сельскагаспадарчым інстытуце. Мы выслалі ёй ужо каля трох дзесяткаў кніг.

— А каму яшчэ высылалі кнігі па сельскай гаспадарцы?

— Такіх вельмі многа. Вось Л. Ланунова ўчотчы саўласце «Вёсна». Яна вучыцца завочна ў Гомельскім сельскагаспадарчым інстытуце. Кнігі мы высылалі дзярж. калгасу імя Заслоўна. Магілёўскага раёна В. Івановай, брыгадзіра саўласце «Вёсна» Д. Цеперукова і многім іншым. Сёлета, на-

прыклад, адправілі ў сельскі районы 451 выданне.

— Іван Антонавіч, гэта кнігі з вашых сховішчаў, а што вы атрымліваеце для чытачоў з іншых бібліятэк?

— Мы падтрымліваем сувязь з дзесяцю буйнейшымі кнігасховішчамі краіны. Сярод іх — «Ленінка» ў Маскве, наша Дзяржаўная ў Мінску, Публічная імя Салтыкова-Шчадрына ў Ленінградзе, навуковая бібліятэка Дзяржаўнага ўніверсітэта ў Львове.

Міжбібліятэчным абанементам у асобным карыстацкім каталогу ўдзяляюцца вельмі выгоды для іх. Пасылка заказ і праз пяць-сем дзён атрымлівае кнігі.

— Хто ж карыстаецца вашымі паслугамі?

— Вось Г. Вініквіч, выкладчык Магілёўскага педагогічнага інстытута. У гэтым месяцы ён будзе абараняць дысертацию аб польскім рэвалюцыйным і вучоным Б. Дзібоўскім. Для сваёй працы навуковае супрацоўнік вынісаў кнігі са

Львова, Ленінграда, Масквы. У Магілёве за апошні час напісаны дзве доктарскія дысертцыі, дзесяць кандыдацкіх, працуюць на дысертцыях яшчэ шэсць таварышаў. І ўсе яны прыходзяць па літаратуру ў нашу бібліятэку.

— За дзесяць месяцаў гэтага года, — заканчвае Іван Антонавіч, — мы атрымалі па заказе з Масквы, Ленінграда, Мінска і іншых гарадоў 477 рэзкіх выданняў, з іх 147 — на замежных мовах.

«ПЯТНІЦЫ», ЯКІЯ МАЮЦЬ ПРАВА НА ПРАПІСКУ

У гэтыя формы сувязі бібліятэчных работнікаў няма яшчэ і назвы. Не падыходзіць тут і звыклае «абанемента», ні сталае «схавішча».

У Магілёве толькі ў сістэме Міністэрства культуры працуюць 62 бібліятэкары. Колькі важных пытанняў узнікае, калі яны збіраюцца разам!

Есць у горадзе таварыства

хірургаў, таварыства інжынераў, хімікаў, нават навуковае студэнцкае таварыства. Чаму ж не можа быць таварыства бібліятэкараў?

У чаканні, пакуль таварыства ўзнікне, магілёўскія бібліятэкары называюць дні, у якія яны збіраюцца разам, проста «пятніцамі».

Паліна Давыдаўна Касперав паказала нам дзёнік «пятніцы». Адна з другім ідуць дзевяць, «вытворчыя» запісы.

Аналіз дзёніка «Аб камуністичнай маралі» зрабіла галоўны бібліятэкар абласной бібліятэкі А. Чартава.

Аналіз бібліяграфічнага вядоўніка і агляд кніг на вывучэнне мастацтва прабіў старшы бібліятэкар у абласной бібліятэцы І. Зерскі.

З аглядам часопіса «Бібліятэкар» выступілі метадысты Д. Сарокіна і В. Аршэўска.

Каму небула зладзіцца сумнымі гэты аднастайны «кавалеры» і «аглядцы», але ў тым і справа, што людзі збіраюцца «па інтарэсах», для іх гэта размова прафесійная і надзвычай патрэбная.

Між іншым, магілёўскія бібліятэкары і не думалі быць калі ў вучасныя рамкі сваёй спецыяльнасці. Лектары з рэспубліканскай і абласной аддзялення Таварыства па распаўсюджванню палітычных і навуковых ведаў чыталі для іх лекцыі аб пастаўках партыі, міжнародным становішчы, мастацтва. Правілі бібліятэкары дыспут па кнізе У. Шахаўна «Месца ў жыцці», сустралялі з работнікамі абласнога ўпраўлення сельскай гаспадаркі.

Але ж у асобным на «пятніцы» абмяркоўваюцца пытанні прафесіянальнасці. І былі ў гэтым няма. Горш, што апрох «кавалеры» і «аглядцы» не ўсё яны і самі арганізатарам сустрач. У бібліятэкараў, напрыклад, існуе службовая «стахавіца». Ці можна сумесна і з заняткамі ў сваім таварыстве? І ці можна на «пятніцы» адзначыць п'яніцэ-сваідавы юбілей калект, адзначыць не толькі афіцыйна, але і за ініцыялай чар?

Новае ўваходзіць у жыццё і бібліятэкі і бібліятэкараў. А тое, што блізкае нашаму часу, часу, багатаму творчай самадзейнасцю, мае права на «прапіску».

ПРЫЙШЛІ АДЗІНАЦЦАЦІКЛАСНІКІ

Чытальная зала адкрываецца апоўдні. Але да разы на тыдзень яна поўная ўжо з дзевяці гадзін. Ранняя наведвальнікі — вучні выпускнога класа Магілёўскай школы № 1. Яны вывучаюць тут бібліятэчную справу.

Праграм па бібліятэказнаўстве для сярэдніх школ яшчэ няма. Роботнікам абласной бібліятэкі далялося ўзяцца за справу самі. Дырэктар бібліятэкі Ніна Міхайлаўна Саўчанка і яе намеснік па кавуковай частцы Паліна Давыдаўна Касперав склалі першы ў рэспубліцы школьны план падрыхтоўкі бібліятэчных работнікаў.

Адзінаццацікласнікі знаёмяцца з асноўнымі прыёмамі камплектавання і ўліку кніжнага фонду, класіфікацыяй, апрацоўкай, расстаноўкай і захоўваннем кніг, асвойваюць тэхніку складання каталогаў і бібліяграфічных картэк. У праграму ўключаны вывучэнне метадаў прапаганды літаратуры, арганізацыя абслугоўвання

Чытальная зала адкрываецца апоўдні. Але да разы на тыдзень яна поўная ўжо з дзевяці гадзін. Ранняя наведвальнікі — вучні выпускнога класа Магілёўскай школы № 1. Яны вывучаюць тут бібліятэчную справу.

Праграм па бібліятэказнаўстве для сярэдніх школ яшчэ няма. Роботнікам абласной бібліятэкі далялося ўзяцца за справу самі. Дырэктар бібліятэкі Ніна Міхайлаўна Саўчанка і яе намеснік па кавуковай частцы Паліна Давыдаўна Касперав склалі першы ў рэспубліцы школьны план падрыхтоўкі бібліятэчных работнікаў.

Адзінаццацікласнікі знаёмяцца з асноўнымі прыёмамі камплектавання і ўліку кніжнага фонду, класіфікацыяй, апрацоўкай, расстаноўкай і захоўваннем кніг, асвойваюць тэхніку складання каталогаў і бібліяграфічных картэк. У праграму ўключаны вывучэнне метадаў прапаганды літаратуры, арганізацыя абслугоўвання

Чытальная зала адкрываецца апоўдні. Але да разы на тыдзень яна поўная ўжо з дзевяці гадзін. Ранняя наведвальнікі — вучні выпускнога класа Магілёўскай школы № 1. Яны вывучаюць тут бібліятэчную справу.

Праграм па бібліятэказнаўстве для сярэдніх школ яшчэ няма. Роботнікам абласной бібліятэкі далялося ўзяцца за справу самі. Дырэктар бібліятэкі Ніна Міхайлаўна Саўчанка і яе намеснік па кавуковай частцы Паліна Давыдаўна Касперав склалі першы ў рэспубліцы школьны план падрыхтоўкі бібліятэчных работнікаў.

Адзінаццацікласнікі знаёмяцца з асноўнымі прыёмамі камплектавання і ўліку кніжнага фонду, класіфікацыяй, апрацоўкай, расстаноўкай і захоўваннем кніг, асвойваюць тэхніку складання каталогаў і бібліяграфічных картэк. У праграму ўключаны вывучэнне метадаў прапаганды літаратуры, арганізацыя абслугоўвання

Чытальная зала адкрываецца апоўдні. Але да разы на тыдзень яна поўная ўжо з дзевяці гадзін. Ранняя наведвальнікі — вучні выпускнога класа Магілёўскай школы № 1. Яны вывучаюць тут бібліятэчную справу.

Праграм па бібліятэказнаўстве для сярэдніх школ яшчэ няма. Роботнікам абласной бібліятэкі далялося ўзяцца за справу самі. Дырэктар бібліятэкі Ніна Міхайлаўна Саўчанка і яе намеснік па кавуковай частцы Паліна Давыдаўна Касперав склалі першы ў рэспубліцы школьны план падрыхтоўкі бібліятэчных работнікаў.

Адзінаццацікласнікі знаёмяцца з асноўнымі прыёмамі камплектавання і ўліку кніжнага фонду, класіфікацыяй, апрацоўкай, расстаноўкай і захоўваннем кніг, асвойваюць тэхніку складання каталогаў і бібліяграфічных картэк. У праграму ўключаны вывучэнне метадаў прапаганды літаратуры, арганізацыя абслугоўвання

Чытальная зала адкрываецца апоўдні. Але да разы на тыдзень яна поўная ўжо з дзевяці гадзін. Ранняя наведвальнікі — вучні выпускнога класа Магілёўскай школы № 1. Яны вывучаюць тут бібліятэчную справу.

Праграм па бібліятэказнаўстве для сярэдніх школ яшчэ няма. Роботнікам абласной бібліятэкі далялося ўзяцца за справу самі. Дырэктар бібліятэкі Ніна Міхайлаўна Саўчанка і яе намеснік па кавуковай частцы Паліна Давыдаўна Касперав склалі першы ў рэспубліцы школьны план падрыхтоўкі бібліятэчных работнікаў.

Адзінаццацікласнікі знаёмяцца з асноўнымі прыёмамі камплектавання і ўліку кніжнага фонду, класіфікацыяй, апрацоўкай, расстаноўкай і захоўваннем кніг, асвойваюць тэхніку складання каталогаў і бібліяграфічных картэк. У праграму ўключаны вывучэнне метадаў прапаганды літаратуры, арганізацыя абслугоўвання

Чытальная зала адкрываецца апоўдні. Але да разы на тыдзень яна поўная ўжо з дзевяці гадзін. Ранняя наведвальнікі — вучні выпускнога класа Магілёўскай школы № 1. Яны вывучаюць тут бібліятэчную справу.

Праграм па бібліятэказнаўстве для сярэдніх школ яшчэ няма. Роботнікам абласной бібліятэкі далялося ўзяцца за справу самі. Дырэктар бібліятэкі Ніна Міхайлаўна Саўчанка і яе намеснік па кавуковай частцы Паліна Давыдаўна Касперав склалі першы ў рэспубліцы школьны план падрыхтоўкі бібліятэчных работнікаў.

Адзінаццацікласнікі знаёмяцца з асноўнымі прыёмамі камплектавання і ўліку кніжнага фонду, класіфікацыяй, апрацоўкай, расстаноўкай і захоўваннем кніг, асвойваюць тэхніку складання каталогаў і бібліяграфічных картэк. У праграму ўключаны вывучэнне метадаў прапаганды літаратуры, арганізацыя абслугоўвання

Чытальная зала адкрываецца апоўдні. Але да разы на тыдзень яна поўная ўжо з дзевяці гадзін. Ранняя наведвальнікі — вучні выпускнога класа Магілёўскай школы № 1. Яны вывучаюць тут бібліятэчную справу.

Праграм па бібліятэказнаўстве для сярэдніх школ яшчэ няма. Роботнікам абласной бібліятэкі далялося ўзяцца за справу самі. Дырэктар бібліятэкі Ніна Міхайлаўна Саўчанка і яе намеснік па кавуковай частцы Паліна Давыдаўна Касперав склалі першы ў рэспубліцы школьны план падрыхтоўкі бібліятэчных работнікаў.

Адзінаццацікласнікі знаёмяцца з асноўнымі прыёмамі камплектавання і ўліку кніжнага фонду, класіфікацыяй, апрацоўкай, расстаноўкай і захоўваннем кніг, асвойваюць тэхніку складання каталогаў і бібліяграфічных картэк. У праграму ўключаны вывучэнне метадаў прапаганды літаратуры, арганізацыя абслугоўвання

Чытальная зала адкрываецца апоўдні. Але да разы на тыдзень яна поўная ўжо з дзевяці гадзін. Ранняя наведвальнікі — вучні выпускнога класа Магілёўскай школы № 1. Яны вывучаюць тут бібліятэчную справу.

Праграм па бібліятэказнаўстве для сярэдніх школ яшчэ няма. Роботнікам абласной бібліятэкі далялося ўзяцца за справу самі. Дырэктар бібліятэкі Ніна Міхайлаўна Саўчанка і яе намеснік па кавуковай частцы Паліна Давыдаўна Касперав склалі першы ў рэспубліцы школьны план падрыхтоўкі бібліятэчных работнікаў.

Адзінаццацікласнікі знаёмяцца з асноўнымі прыёмамі камплектавання і ўліку кніжнага фонду, класіфікацыяй, апрацоўкай, расстаноўкай і захоўваннем кніг, асвойваюць тэхніку складання каталогаў і бібліяграфічных картэк. У праграму ўключаны вывучэнне метадаў прапаганды літаратуры, арганізацыя абслугоўвання

Чытальная зала адкрываецца апоўдні. Але да разы на тыдзень яна поўная ўжо з дзевяці гадзін. Ранняя наведвальнікі — вучні выпускнога класа Магілёўскай школы № 1. Яны вывучаюць тут бібліятэчную справу.

Праграм па бібліятэказнаўстве для сярэдніх школ яшчэ няма. Роботнікам абласной бібліятэкі далялося ўзяцца за справу самі. Дырэктар бібліятэкі Ніна Міхайлаўна Саўчанка і яе намеснік па кавуковай частцы Паліна Давыдаўна Касперав склалі першы ў рэспубліцы школьны план падрыхтоўкі бібліятэчных работнікаў.

Адзінаццацікласнікі знаёмяцца з асноўнымі прыёмамі камплектавання і ўліку кніжнага фонду, класіфікацыяй, апрацоўкай, расстаноўкай і захоўваннем кніг, асвойваюць тэхніку складання каталогаў і бібліяграфічных картэк. У праграму ўключаны вывучэнне метадаў прапаганды літаратуры, арганізацыя абслугоўвання

сельскага насельніцтва, работа з дзецьмі.

«З дзяцінства ў школьных фартушках з дзевяці гадоў чыталі ў зале. Не, яны не толькі слухаюць лекцыі. Пасля першага месяца заняткаў дырэцыя даручыла школьнікам практычную работу. Будучыя бібліятэкары ўжо пярэп складаюць каталогічныя карткі, абслугоўваюць чытачоў, удзельнічаюць у афармленні выставак.

Сваім вопытам і ведамі дзевяці гадоў школьнікамі найбольш падтрымліваюць работнікі бібліятэкі. Загаворача аддзела апрацоўкі і камплектавання І. Кірэва вядзе тэарэтычны і практычны заняткі па ўліку і класіфікацыі, метадыст В. Аршэўска вывучае са школьнікамі каталогі, бібліятэкара чытальнай залы Р. Голда знаёміць з асноўнай работай з чытачамі.

«Адзінаццаты бібліятэчны», як называюць яго ў школе, — клас дружны. Амаць усе вучанцы готы год удзельнічаюць у народным тэатры, займаюцца ў калектывах самадзейнасці. Але цяпер многія, як толькі выпадае вольны час, спяваюць у чытальную залу.

Сакрэт прасты: мяняюцца інтарэсы. Хто, шчыра кажучы, не марыў у васьмым ці дзевятым стаці актрысай? Але пазней набылася парог школы, і ў вольны час больш рэальна пачынаюць улічваць сабе свае месца ў жыцці.

— Ныма занятку больш вадбача, чым праца ў бібліятэцы, — сказала Свёта Сімянава. — Я нават не ўваўляла сабе, што гэта так цікава — пачаць людзям арганізацыя ў акцыі кніг.

АМАТАРАМ КРАЎЗНАЎСТА

Шмат значымых дат адзначалі сёлета краўзнаўцы Магілёўшчыны.

Споўнілася 50 гадоў з дня заснавання школы-завода «Кастрычнік», мінцла 30 гадоў заволу пад'ёма-транспартнага абсталявання, 30 гадоў — металургічнаму заводу імя Мяснікова. За дзевяціцца кіламетраў ад Магілёва, ля вёскі Салтанавка, 150 гадоў назад рух войскі напалёнаўскага маршала Дауа Быдзіна металург Міхаіл Кастаніччэў Кірава — родам з Магілёўшчыны. У 1962 годзе споўнілася 90 гадоў з дня яго нараджэння. Сто гадоў назад у Магілёве было заснавана першае на Беларусі Таварыства ўрачоў.

Пра ўсе гэтыя падзеі нагадавае вышлішчы Магілёўскай абласной бібліятэкай «Календар знамянальных і памятных дат» на Беларусі Таварыства ўрачоў.

Апрох яго бібліятэка выдала невялікае брашуру, лістоўкі, плакаты.

«Вясці свой родны край» — пад такоў рубрыкай бібліятэка вынісаў аглядавы спіс вядомых магілёўскіх празаікаў і паэтаў. Чытач дэдаваўся правонавыя выданні В. Шахаўна, А. Пыска, П. Шчыркова, М. Скрыпкі, А. Іваноўа. Пад гэты жа рубрыкай вынішлі бібліяграфічныя вядоўнікі «З гісторыі Магілёўскай вобласці», «Магілёўшчына ў мастацкай літаратуры», «Прыродныя ўмовы Магілёўскай вобласці».

М. МАРЧЫНКОўСкі, спец. нар. «Літаратуры і мастацтва».

ЯКОМУ Ж ПАДРУЧНИКУ ВЕРЫЦЬ?

На ўроку беларускай літаратуры ў дзесятым класе адлічвалі, раскажваючы біяграфію Міхаса Лынькова, сказаў, што пісьменнік нарадзіўся 18 лістапада 1899 года.

— Не вясемнацатага, а трынаццатага лістапада, — адразу ж паправіў яго другі.

Першы вучань спрабаваў даказаць сваё.

У спрэчках абавола спаслаліся на падручнік. Адліч разгарнуў падручнік «Беларуская саветская літаратура» для 9—10 класаў, а другі — хрэстаматэю для васьмага класа па беларускай літаратуры. Абедзве кніжкі выдалены ў гэтым годзе. Дарэчы, невядома, па якім календарным стылі лічыць

аўтары кніг — па новым ці па старым? Так і засталося ў вучняў адкрытым пытанне: калі ж усё-такі нарадзіўся Міхась Лынькоў?

Сустракаюцца ў пад

ВЯЛІКІ ІСПАНЕЦ

Лопэ дэ Вега — адзін з найбольшых выдатных прадстаўнікоў іспанскага Рэнесансу.

Лопэ дэ Вега — адзін з найбольшых выдатных прадстаўнікоў іспанскага Рэнесансу. Напісаў паводле выказванняў Бальсаса, першы паводле прозы драматичнае, дык Лопэ дэ Вега ўсё гэтае Шэкспіра выстулілі як адзін са стваральнікаў новага тэатра. Ужо яго незвычайная працавітасць, здольнасць ствараць за чатыры дні трынаццаць вершы, асабліва п'есу, адзілілі яго «шчасліва», які называлі яго «шчаслівым прыроды». 468 п'ес, якіх прысвяціў драматургу, — лічылі сапраўды вялікай.

Творчая спадчына драматурга вялікай разнастайнасці. Тут і народна-героічныя драмы, і бытавыя камедыі, першыя званыя «камедыя плачца» (шпаль), і гістарычныя п'есы «Вялікі князь Маскоўскі», і нават духоўныя драмы.

Заслужаным славай карыстаецца п'еса «Фуэнце Авехуна» Лопэ дэ Вега. Цэнтральны ў гэтым творы вобраз Камандора, які трагічнаму ордэна кірыма на сваім плачы, але страціў усялякую чалавечнасць. Гэта разбавіла тэатральна, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

Драматург у сваіх творах асуджае сацыяльныя забавы, выкарыстаў абарону простых людзей, усяляе іх высакорнасці. З наміраграфіяй Лопэ па разнастайнасці сюжэтаў не можа, іспанцы называюць навукай эпохі Адраджэння. Лопэ быў генам сцэнарыя ісправіў, і гэтакіх, якіх праддэкаваў яму выступіла не толькі цудоўная Ларэна, але і ўся Фуэнце Авехуна, г. зн. іспанцы, уяваляючы вышнім маральныя якасці ўсяго народа.

НАША ГЛОСЦІ ДЫРЫЖОРСКІ ДЭБЮТ

У арганізм Даме афіцэраў у абанементам сымфанічным канцэрце, прысвечаным творчасці П. Чайкоўскага, былі выкананы трыццаць сымфоніяў, італьянскія капрычы і Першы фартэп'яны канцэрт Вялікага кампазітара. У гэтым канцэрце нашым арганізмам дырыжыраваў малады злышны музыкант, студэнт Ленінградскай кансерваторыі Юрый Серабракоў.

Трыццаць сымфоніяў Чайкоўскага з'явіліся сур'ёзнай прабы сід для пачынаючага дырыжора. Скаладнасць гэтага рэдка выкананага твора — у яго стылістычна неаднароднасці, у цесным перапляценні тэматычных рэінаў сымфанізму з «крімі» эпогіялізмам у будучыню. Як прадагаванне глыбокага драматызму сталых сымфоній кампазітара, прагучала, напрыклад, натхнёная трыццаць частка сымфоніі. Аркестр пад кіраўніцтвам Ю. Серабракова гучаў высакорна і прыгожа.

У бліскучым італьянскім капрычы Ю. Серабракоў удала пазбягае выканаваных штампавых, гэты твор прагучаў вельмі свежа, моладу.

У гэтым сымфанічным канцэрце ў якасці саліста прыняў удала бацька маладога дырыжора, вядомы піяніст, народны артыст СССР Павел Серабракоў. Славуты артыст бліскава сыграў папулярны Канцэрт сі-бемоль мажор. Найбольшым акампанементам гэтага твора быў выдатны прадэманстраванне Юрыем Серабраковым. «На аса» была выканана «Асенняя песня» П. Чайкоўскага.

Прафесар А. СТАГОРСКИ.

20 лістапада ў Мінску адбыўся заключны музычны вечар, прысвечаны Дням чэхаславацкай культуры ў Беларусі. У канцэрце прыняў удала шырока вядомы чэхаславацкі струнны кватэрт ім'я Яначка.

У Савецкім Саюзе праходзяць гастролі адной з вядомых і старажытных амерыканскіх балетных труп «Нью-Йорк сіці балет». Пасля Масквы і Ленінграда амерыканскія гасці дэманструюць сваё майстэрства перад кіеўскім глядацтвам, а потым накіруюцца ў Баку і Тбілісі. Мне давялося бачыць некалькі праграм, паказаных амерыканскімі артыстамі ў сталіцы, дзе яны выклікалі жывую цікакасць у глядачоў.

Гэты харызгаграфічны калектыў карыстаецца заслужаным славай не толькі на радзіме, а і ў многіх краінах свету. Рукі балетных тэатр аліграву вялікую ролю ў развіцці сусветнага харызгаграфічнага мастацтва. Традыцыі рускай балетнай школы сталі творчым падмуркам і ў дзейнасці амерыканскіх труп, той асновай, на якой выпрацоўваўся іх нацыянальна выканавы стыль. Гэта паказвалі кіраўнікі амерыканскага тэатра, які гастраліраваў у Савецкім Саюзе два гады назад, аб гэтым жа заявіў і Дж. Балачына, мастакі кіраўнікі і балетмайстар «Нью-Йорк сіці балет».

Кіраўнікі трупы Дж. Балачына, у мінскім выканавым Петраградскага харызгаграфічнага вучылішча, балетмайстар рускай дзяцільскай трупы ў Парыжы і ў нейкай меры паслядоўна вядомы рускага балетмайстра М. Фокіна, сапрамі пастаўнікамі заслужылі сабе ўрапейскую славу.

Па сваёму творчаму профілю Дж. Балачына — прадстаўнік класічнага танца. У сваіх невялікіх, усяцель за ўсё, беспрэжурны спектаклях пастаўніцтва імкнучыся ка магі паўны і дакладней перадаць сродкамі класікі характары музыкі, яе рытмічны і інтэлектуальны строй, нібы ствараць харызгаграфічны паралель партытуры твора. І трэба сказаць, што ў асобных выпадках балетмайстэр гэта ўдзяецца. Прыкладам такога амаль поўнага харызгаграфічнага эквіваленту ў музыцы з'яўляецца «Сімфонія до-мажор» Ж. Бізэ, дзе кожная з чатырох частак харызгаграфічнай сюіты адпавядае пэўнаму настрою ў музыцы. На сцэне нібы асуджае не толькі музычны малюнак, але становяцца бачнымі музычныя вобразы твора.

Балетмайстэрская думка Дж. Балачына поўна невячэрнай фантазіі. З першага па моманту глядачоў зачароўвае стройнасць вельмі складаных кампазіцый, мудрагелісты малюнак танца, незвычайная камбінацыя рухаў. У выніковым харызгаграфічным паказанні знайшла сабе прымяненне амаль усе лексікі класічнага танца, усе вядомыя рухі ад самых простых да самых складаных. Цікавыя шматлікія знаходкі балетмайстра ў галіне танцавальнай

формы. Запамінаюцца, напрыклад, ажурныя перапліскі рук, падобныя на карукавыя ўзоры, у Варшавы з балета «Раймонда» Глазунова, арыгінальны падтрымкі ў аджыо з «Агона» Стравінскага, «шматлікіх» харызгаграфіі ў «Канцэрце-Барока» Баха, дзе танцы салістаў і карызбалета нібы аліваюцца ў агульную мелодыю, які галасы музычных інструментаў у аркестры. Такія мініяцюры, як «Агон», «Фанфары», «Гульня», «Дывертисмент № 15», «Варыяцыя на тэмы Даніэлі», і інш. задумамы як бліскучы парад балетмайстэрскай выдумкі, тэхнічнай віртуознасці акцэраў і ансамбляў вядомых харызгаграфічных труп. Спалучэнне пластычнага малюнка, фарб, рытму ў лепшых балетах дасягае іншы раз вельмі гарманічнасці і паказвае бясспрэчна прымяненне ўражання. Гэта маленькія дыяметры балетмайстэрскай вынаходлівасці, але, як і ў старажытных балетах, іх часта халодны, не дае блізка, не трэ. У спектаклях амерыканскіх артыстаў неік не адчуваецца той глыбокай эмацыянальнасці, той патхнёнай атмасферы, без якіх не ўяўляецца нам паняцце «балет».

Многа захапляюцца амерыканскія балетмайстэры формай за кошт зместу. Гэта даволі рафінэна правільнае ўжо ў першай мініяцюры, прычым адной з лепшых, паказаных у Маскве, — «Серавалле» (музыка Чайкоўскага). Харызгаграфія паўтарае тут у дакладнасці форму музычнага твора, яго рытмічную структуру, яе пазбаўляе яго інтэлектуальнасці. Варта спытацца ў любога, хто бачыў выступленне гэтай трупы, што выказае гэты балетны спектакль, і пацвердзіць: «Нічога». А гэтага ж ні ў якой меры негэта сказаць пра самую «Стрункую сэрнаду» Чайкоўскага!

Амерыканскі, як і ўсё захаднеўрапейскі, балет у асноўным хіліцца да малых форм. У Амерыцы лічыць, што любы, нават самы добры многаактны балет можа надасць глядачу. Але ж і паказ адной тэхнікі, якой бы дасканалая яна ні была, нічога не дае аматарам балета. Увогуле цяжка звыць сабе глядача, які вытрымае падобны спектакль на працягу трох гадзін. Адсюль зусім зразумела, чаму мерсканскія балетмайстэры ставяць кароткія, ярка рамантычныя сцэны. У той жа час гастролі савецкага балета за рубежам паказвалі, што велькі чатырохактны балет — п'еса, напоўненая глыбокім зместам, не адасца вельмі доўгай і адыма, нават самую неярп'ява глядачу.

Сустрапацца глядацы і з новай операй «Мюрат» і Сальері, якая ўражанне ўражанне ініцыявала і Цэнтральнай студыяй тэлебачання. Малюнак глядачам спадабаўся каларытны інжынерны «Напівны бланкітны лагун». Гэта цікавае кінапаказанне пра тое, як дзеці з рознымі характарамі спачатку не могуць знайсці агульную мову і

паспрабаваць. Але, трапіўшы ў розныя прыгожыя ініцыяцыі, яны аб'ядноўваюцца і ў будзе вылучаюцца ад аднаго. У сценкі на экраны распустылі выпускання тэмама шырокаўраўнаважана выразна каларытна ініцыяцыя «Павесцець палымных гадзін».

З вярнуцця фільмаў глядачы прыгожым «Два дзусь бацькоў» (Кітай), «Ева хоча спаць» (Польшча), «У смерці свой твар» (ГДР), «Шчасце ў партфелі» (Югаславія), «Сувенір загінуўшага» (В'етнам) і іншыя.

Р. ЗАЙЦАУ.

На працягу дзёс тых, хто спрабуе знайсці ўсё, спайон, шчасце ў рэлігіі, расказвае і новы мастацкі кінафільм «Грэшніца», створаны на кінастудыі «Масфільм».

«На водніце, ля самага мора, жыўе стары Харлампій. Ён адзіноч. Жонка памёрла, а сын тудзень і паехаў. Пасля ён вучыўся — стары паміраў яму. Потым пісьмы пачалі прыходзіць рэлей і радзей, а вост у яго і ўсё, ён заірава пацешыў у доме Харлампія.

Пра тое, як складалася далейшая жыццё гэтага горага старога, глядачы і дэлаваюцца, прагледзеўшы мастацкую кінапавесцець «Недзе ёсць сын», якую паставіла Яліцкая кінастудыя.

«Літэратура і мастацтва» — орган Міністэрства культуры і праваўна Саюза пісателёў БССР. Мінск.

Адрас рэдакцыі: г. Мінск, вул. Захарова, 19. Тэлефоны: прыёмны рэдакцыі — 3-24-61, наменіка галоўнага рэдактара — 3-25-25, адказнага сакратара — 3-25-25, аддзела літэратуры — 3-22-04, аддзела мастацтва — 3-24-62, аддзела культуры — 3-22-04, выдавецтва — 3-19-52, бухгалтэрыі — 3-11-03.

Друкіра выдвецтва «Звязда».

АТ 01418

Песні Шарля Трэне

На працягу дзёс гадзін у зале гучаць песні. Дзёс і ронныя на наступую, на рытміцы і мелодыі, але выключна астрада плані і ў выкананні толькі аднаго саліста. Аднак гэта зусім не пачынае ў публіцы раскідывацца і не стала, бо яна прысутнічае на канцэрце вядомага французскага спевака Шарля Трэне. Чым жа папулярны гэты артыст, які чакіра гастролі ў нашай краіне, і чаму яго мастацтва карыстаецца такім поспехам як у нас, і ў Францыі, і ў многіх іншых краінах? Як і ў нас, так і ў Францыі, у выкананні Трэне пастаянна выступае са сваім уласным рапертуарам у поўным сэнсе гэтага слова. Усё тое, што спявае артыст на астрадзе, створана ім самім, яго фантазійна і натхнёна. Ён аўтар танстаў і музыкі песень, якіх амаль за 25-гадовую дзейнасць напісаў амаль 400. Ён спявае моладу

Францыі, іх ахвотна ўключваюць у праграмы розных жанравых салістаў.

Прывяду спяваць уласныя песні Шарля Трэне, якіх ён здымае ад слухачоў гэтага пацужы: ён без вонкавай рысуны, і захапляюцца вяселлем і вяселлем асадова знаёмцы прысутных у зале са сваімі творами. Безумоўна, не ўсе яны глыбока па душы, але ўсе яны прысвечаны пеленню чалавечай душы і гарачым, усхваляваным настроям. У рапертуары французскага спевака галоўным чынам — тонкая, праніклівая лірыка любовнага зместу («Страхачна час», «Я трымаю тваю руку», «Захараваўся дарогаю» і інш.) і беспрэжурны жартоўны вальны мініяцюры, якіх, як «Мюлі-холь», «Странна і Мрашна» (па матывах байкі Крылова), «Фартэ-піяна па пляжы». Напісаны ліры ў звычайнай музычнай форме, у сучасным астрада-дэкаваным стылі, дзе побач з меладыйнай распеўнасцю выкарыстоўваюцца элементы рацыянальнай і меладыйнасці.

У апаветніцкіх з гэтым Шарль Трэне не проста спявае (у яго дэла прымяняе танбру голас), а іграе кожную песню, ствараючы з дапамогай выразнай іміміі і пастычных жэстаў і рухаў ініцыяцыю вяселлем і вяселлем асадова знаёмцы прысутных у зале са сваімі творами. Безумоўна, не ўсе яны глыбока па душы, але ўсе яны прысвечаны пеленню чалавечай душы і гарачым, усхваляваным настроям. У рапертуары французскага спевака галоўным чынам — тонкая, праніклівая лірыка любовнага зместу («Страхачна час», «Я трымаю тваю руку», «Захараваўся дарогаю» і інш.) і беспрэжурны жартоўны вальны мініяцюры, якіх, як «Мюлі-холь», «Странна і Мрашна» (па матывах байкі Крылова), «Фартэ-піяна па пляжы». Напісаны ліры ў звычайнай музычнай форме, у сучасным астрада-дэкаваным стылі, дзе побач з меладыйнай распеўнасцю выкарыстоўваюцца элементы рацыянальнай і меладыйнасці.

У апаветніцкіх з гэтым Шарль Трэне не проста спявае (у яго дэла прымяняе танбру голас), а іграе кожную песню, ствараючы з дапамогай выразнай іміміі і пастычных жэстаў і рухаў ініцыяцыю вяселлем і вяселлем асадова знаёмцы прысутных у зале са сваімі творами. Безумоўна, не ўсе яны глыбока па душы, але ўсе яны прысвечаны пеленню чалавечай душы і гарачым, усхваляваным настроям. У рапертуары французскага спевака галоўным чынам — тонкая, праніклівая лірыка любовнага зместу («Страхачна час», «Я трымаю тваю руку», «Захараваўся дарогаю» і інш.) і беспрэжурны жартоўны вальны мініяцюры, якіх, як «Мюлі-холь», «Странна і Мрашна» (па матывах байкі Крылова), «Фартэ-піяна па пляжы». Напісаны ліры ў звычайнай музычнай форме, у сучасным астрада-дэкаваным стылі, дзе побач з меладыйнай распеўнасцю выкарыстоўваюцца элементы рацыянальнай і меладыйнасці.

У апаветніцкіх з гэтым Шарль Трэне не проста спявае (у яго дэла прымяняе танбру голас), а іграе кожную песню, ствараючы з дапамогай выразнай іміміі і пастычных жэстаў і рухаў ініцыяцыю вяселлем і вяселлем асадова знаёмцы прысутных у зале са сваімі творами. Безумоўна, не ўсе яны глыбока па душы, але ўсе яны прысвечаны пеленню чалавечай душы і гарачым, усхваляваным настроям. У рапертуары французскага спевака галоўным чынам — тонкая, праніклівая лірыка любовнага зместу («Страхачна час», «Я трымаю тваю руку», «Захараваўся дарогаю» і інш.) і беспрэжурны жартоўны вальны мініяцюры, якіх, як «Мюлі-холь», «Странна і Мрашна» (па матывах байкі Крылова), «Фартэ-піяна па пляжы». Напісаны ліры ў звычайнай музычнай форме, у сучасным астрада-дэкаваным стылі, дзе побач з меладыйнай распеўнасцю выкарыстоўваюцца элементы рацыянальнай і меладыйнасці.

У апаветніцкіх з гэтым Шарль Трэне не проста спявае (у яго дэла прымяняе танбру голас), а іграе кожную песню, ствараючы з дапамогай выразнай іміміі і пастычных жэстаў і рухаў ініцыяцыю вяселлем і вяселлем асадова знаёмцы прысутных у зале са сваімі творами. Безумоўна, не ўсе яны глыбока па душы, але ўсе яны прысвечаны пеленню чалавечай душы і гарачым, усхваляваным настроям. У рапертуары французскага спевака галоўным чынам — тонкая, праніклівая лірыка любовнага зместу («Страхачна час», «Я трымаю тваю руку», «Захараваўся дарогаю» і інш.) і беспрэжурны жартоўны вальны мініяцюры, якіх, як «Мюлі-холь», «Странна і Мрашна» (па матывах байкі Крылова), «Фартэ-піяна па пляжы». Напісаны ліры ў звычайнай музычнай форме, у сучасным астрада-дэкаваным стылі, дзе побач з меладыйнай распеўнасцю выкарыстоўваюцца элементы рацыянальнай і меладыйнасці.

У апаветніцкіх з гэтым Шарль Трэне не проста спявае (